

ПРАЗНАКНИ

ПРАЗНИЦИ

СВЕТИ ПРОРОК ИЛИЈА

Лк. 4, 22 - 30; зч. 14; Јак. 5, 10 - 20; зч. 57;

свешти Лука Кримски

БЕСЕДА НА ДАН ПРОРОКА ИЛИЈЕ - О МОЛИТВИ

Када у светом писму читамо, у Трећој и Четвртој књизи о Царевима, о чудесним делима светог пророка Илије, наш ум је одушевљен и чудимо се многоме. Чудимо се његовој необичној ревности за славу Божју и савршеној неустрашивости на делу усађивања вере међу незбожачким народом (а у то време, такав је био народ израиљски). Чуди се ум наш његовим необичним чудесима. Ипак, највише се чудимо онда када читамо о невероватној сили његове молитве, јер знате да је он својом молитвом заповедао чак и стихијама: запретио је киши да падне на палестинску земљу за три године и 6 месеци, а затим је својом молитвом низвео кишу на земљу.

Својом молитвом је низвео и небески огањ, који је спалио жртву, изобилно поливеноу водом.

Управо бих желео да вашу пажњу обратим на молитву пророка Илије, јер би нам недостаало времена да говоримо о свему томе великом што је он учинио. Али не само његова молитва: знамо да су постојали велики подвижници побожности, велики преподобни, који су својом молитвом исто тако чинили велика и највеличанственија чуда.

Али ја желим да ви проникнете умом да није само таква молитва која чини јавна и свима видљива чуда, не чине чуда само молитва пророка Илије, молитве апостола, молитве пророка и мученика. Хоћу да схватите да свака молитва такође чини чуда.

А каква чуда чини? Уопште не тако преславна и одушевљавајућа, каква је чинио пророк Илија. Чини чуда која нису видљива никоме осим онога у чијој се души ова чу-

столичици, уколико желите, клечите на коленима.

Мало погнувши главу, најпре погледајте у своје срце, размишљајући и присећајући се који од мноштва грехова највише мучи ваше срце, који је највише противан Богу.

Уколико је блуд, или можда прељуба, онда о томе размишљајте, уколико је користољубље, онда пре свега мислите на то, уколико је немилосрђе и суровост и немање љубави – тада пре свега на ово усресредите своју мисао.

Стојећи, седећи или клечећи пронађите свој највећи грех погните главу и молите Господа Исуса пре свега за опроштај овога вашег греха... Молите се Исусовом молитвом, најбоље на бројаницу и говорите: „Госпode Исусе Христе, Сине Божји, помилуј ме грешног“.

За ово време мислите о томе своме најтежем греху. Понављајте ову молитву не мање од стотину пута, увек усресређујући мисао на најтежем и најодвратнијем своме греху. Почевши од овога, навикните се да се сећате и осталих својих грехова.

Молећи се Исусовом молитвом, држите у уму све грехове и молите Господа за опроштај, не само најтежег, већ свих својих грехова. Управо ће ова молитва учинити чудо у вашим душама. Биће вас срамота; када пред Богом почнете да исповедате свој најтежи грех, осећаћете неодољиву жељу да се ослободите, да се неизоставно ослободите овога мрскога греха.

Молећи се овако из дана у дан, све више и више ћете се ослобађати од вашег основног греха и од свих осталих ваших грехова и душа ће се ваша преображавати.

Сами ћете почети да примећујете како се мења ваш однос према ближњем. Сами ћете почети да примећујете да постајете све мекши, трпељивији, кротки и смирени.

Са великом увиђавношћу ћете се односити према људима, пазићете да никога и ничим не увредите и не ожалостите. Исусова молитва ће преобразити ваше срце и произвести ово чудо – несагледиво чудо Божје благодати у вашем срцу.

Ето шта сам желео да вам кажем о молитви.

А уколико желите да очистите ваше срце, уколико желите да без страха станете пред Страшним Судијом Христом, придржавајте се тога што вам саветујем.

Молите се, молите се Исусовом молитвом и пре свега, кајте се и кајте се.

Покајна молитва треба да буде ваша најважнија и најтрајнија молитва. Али по мери тога како она буде очишћавала ваше срце, научићете да се молите, не само за себе, већ и за ближње и даљње, за сав људски род. Доћи ће, на крају и најсветија, најугоднија Богу молитва за оне који нас мрзе и вређају.

Раније сам Вам саветовао да не подражавате секташима у измишљању сопствених молитава, а сада ћу вам рећи да је најузвишенији облик молитве – молитва без речи, вапај душе ка Богу, који отвара небеса и доводи нас у најтежње општење са Богом.

Нека би нас Господ све удостојио да стекнемо такву молитву!

Али она ће доћи само онда када будемо постали истински храмови Светога Духа.

Амин.

email: kontakt@manastirpodmaine.org

интернет презентација: manastirpodmaine.org

деса савршавају.

Молитва попут молитве преподобног Серафима Саровског, преподобног Сергија Радоњешког, преподобних Антонија и Теодосија Печерских, Варлама Хутинског, Никола Сорског и многих других преподобних – таква молитва чини

тврђим постом и бдењем.

Познато вам је да је преподобни Серафим Саровски хиљаду дана и хиљаду ноћи стојао на камену, молећи се Богу? Управо та чудесна молитва га је учинила анђелом у телу. Од ове молитве се љубав Божја уселила у његову душу и његово је

Православље није ништа друго него радосно хришћанство. Хришћанство које вазда исповеда Васкрсење Христово и које живи радошћу Васкрсења. Историјски гледано, хришћанство је загрљено радошћу. Пут нашега Господа је омеђен радошћу. Које су биле прве речи које је Арханђео Гаврило упутио Пресветој Богородици, тада још Дјеви Марији, у граду Назарету, када је рекао: "Радуј се, Благодатна!" Не: срећна, не: весела, већ – благодатна! "Радуј се, Господ је с тобом! Јер благословена си ти међу женама". Дакле, почетак нашега спасења, а тако управо пева тропар на празник Благовести, тачно 9 месеци пре Божића, пре Рождества Христовог, тропар тог празника почиње речима: "Данас је почетак нашега спасења". Дакле, почетак нашега спасења је у радосном поздраву Архангела Гаврила. А затим, анђеоло који се јавља пастирима, када се Богочовек овалотио, када се Христос родио као човек на земљи и када су "пастири који чуваше стражу", како Јеванђелист пише, били збуњени, јавља им се Анђеоло и казује следеће речи: "Не бојте се, јер, гле, јављам вам велику радост, која ће бити свему свету. Јер, оно што вам се данас роди – Спаситељ је, Христос Господ". Радујте се... А исто то небројено пута понављамо свих ових дана, када певам онај дивни пасхални ирмос, ирмос празника Васкрсења: "Анђеоло клицаше, Ангел вопијаше: Радуј се! Радуј се, Благодатна! И паки реку: Радуј сја! И опет кажем: Радуј се!" Дакле, Благовести – радост. Божић – радост. Ускрс – радост, највећа.

ирошјереј-сѣаврофор Милош Весин

невидљива чуда.

Преподобни Серафим и преподобни Сергије су се још за време свога живота уподобили анђелима у телу, њихове су душе биле испуњене најдубљом вером, испуњене најчистијом љубављу према Богу и људима. Они су сијали вером, сијали љубављу.

Како су, пак, достигли такав сјај, чиме су га достигли?

Достигли су га својом молитвом, пре свега молитвом; истина и нај-

срце сијало таквом љубављу да је свакога ко му је долазио поздрављао речима пуним љубави: Радости моја!

Видите, молитва је учинила чудо у души преподобног Серафима, а чинила је чуда и у душама осталих преподобних, чији је број огroman. Молитва је чинила чуда трпљења и у мученицима, а ово је несхватљиво трпљење потресало душе оних који су посматрали мучења, а неретко и самих целата, који су их угњетавали

и мучили – они би поверовали у Христа.

Дакле, видите да молитва која не чини видљива чудеса која своде с ума, чини чуда у тајним одајама људских срдаца.

Она потпуно преображава ова срца, јер срца преподобних и мученика уопште нису налик на срца обичних људи, оне масе људи које Свето Писмо назива народом земље, а ја се осмељујем да их назovem народом травнатим – зажиже огањ у срцима и ових људи.

Знајте, дакле, да је у вашој молитви сила Божја, која чини чудеса у вашим срцима. Знајте да је молитва најважније од свих дела које чини човек-хришћанин. Сви остали његови послови су мали и ништавни, потпуно ништавни у порођењу са делом и напором молитве.

Као што свака биљка вене уколико остане вез воде, на сувом земљишту, тако вене и људска душа уколико се не храни молитвом. Њој су исто тако потребни храна и вода, али нарочита вода, жива вода, коју је Христос обећао да да жени Самарјанки у разговору са њом. Та вода, која тече у живот вечни, о којој је Он говорио у јерусалимском храму, на дан Преполовљења.

Управо ова вода, вода благодати Божје, потребна је и најнеопходнија свакоме од нас. Ову Воду Живу, овај извор благодати добијамо у молитви.

Али када говоримо о молитви, често ми одговарају: Не умам да се молим. Научите ме да се молим.

И шта им ја одговарам?

Одговарам им пре свега да је молитва највеличанственије и најтеже од свих људских дела. Ми зна-

мо да се ни један тешки посао не учи лако. У сваком послу, у свакој вештини, неопходна је дугачка обука.

Уколико је у пословима овога света потребна дуга обука, тим пре у овом најузвишенијем од свих послова. Учите, учите, учите се без престанка – и даће вам се.

А како започети учење? Ево како: има пуно молитава које су ставили и написали велики угодници Божји, велики светитељи, велики преподобни и мученици.

Молите се овим молитавама. Не подражавајте баптистима који презиру ове молитве и састављају неке сопствене. Њихове су молитве слабе и шаблонске јер је њихов дух ништаван у поређењу са духом светих Отаца.

Не измишљајте своје молитве, молите се онима којима вас учи Света Црква. Али, читајући ове молитве, проничите у сваку њихову реч, хватајте себе у свакој расејаности, на сваком одвајању ума од речи молитве.

Уколико се будете молили на овај начин, свештене молитве великих угодника Божјих ће просветљивати ваше душе.

Али постоји још једна молитва – Исусова молитва – она се сматра најважнијом и најнеопходнијом за све монахе.

„Господе Исусе Христе, Сине Божји, помилуј ме грешног“.

Ова молитва заиста чини чуда и стога се сматра веома важном, ако не најважнијом од свих.

Овој се молитви научите, од ње почните. Учите се овако: затворите врата на вашој соби, ако желите стојте, ако желите, чак и седите на